

[३०] श्री गच्छाचार (प्रकीर्णक)सूत्रम्

नमो नमो निम्मलदंसणस्स

पूज्य श्रीआनंद-क्षमा-ललित-सुशील-सुधर्मसागर गुरुभ्यो नमः

“गच्छाचार” मूलं एवं छाया [मूलं एवं संस्कृतछाया]

[आद्य संपादकः - पूज्य आगमोद्धारक आचार्यदेव श्री आनंदसागर सूरीश्वरजी म. सा.]

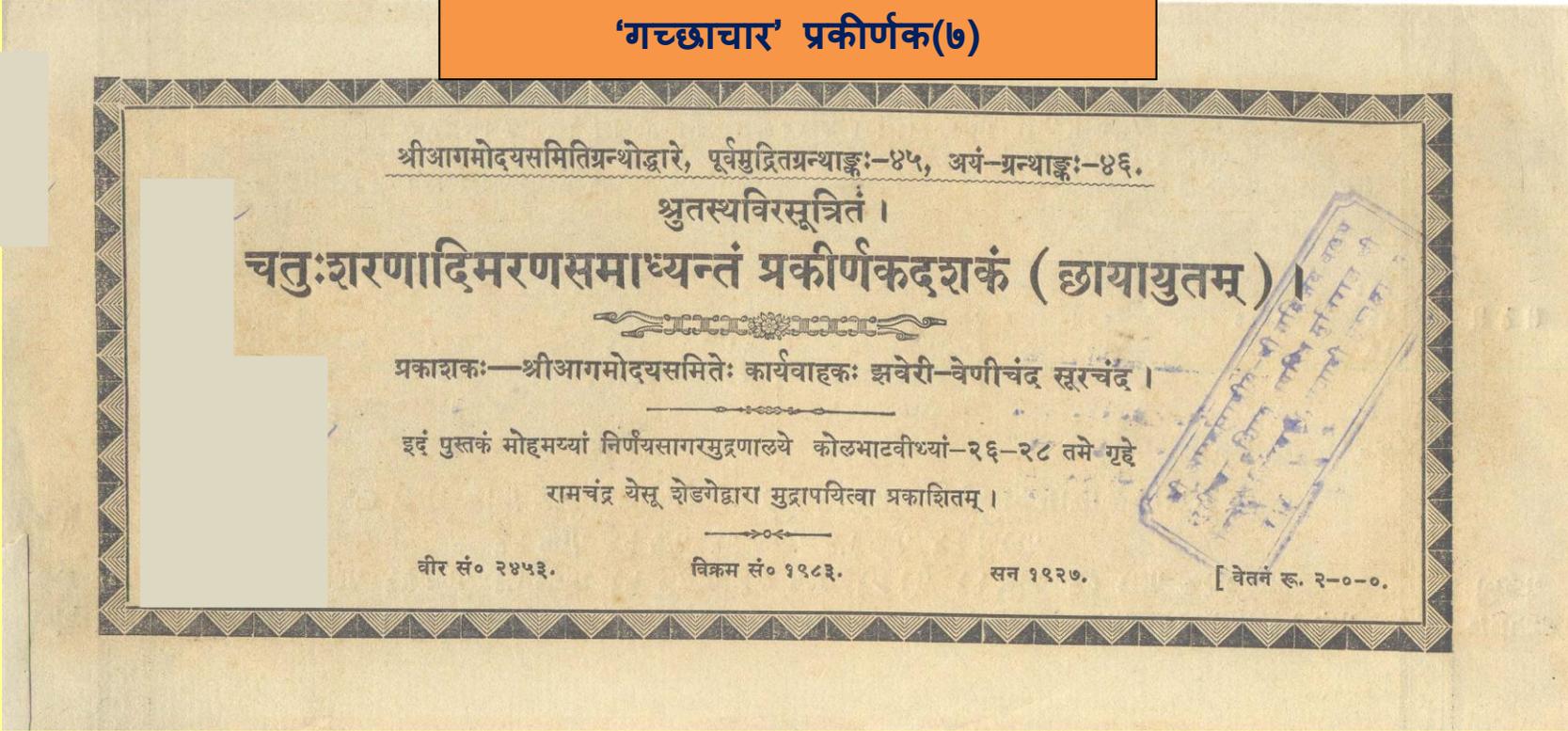
(किञ्चित् वैशिष्ट्यं समर्पितेन सह)

पुनः संकलनकर्ता → मुनि दीपरत्नसागर (M.Com., M.Ed., Ph.D.)

15/01/2015, गुरुवार, २०७१ पौष कृष्ण १०

jain_e_library's Net Publications

मुनि दीपरत्नसागरेण संकलित.....आगमसूत्र-[३०], प्रकीर्णकसूत्र-[७] “गच्छाचार” मूलं एवं संस्कृतछाया

<p>आगम (३०)</p>	<p style="text-align: center;">“गच्छाचार” - प्रकीर्णकसूत्र-७ (मूलं+संस्कृतछाया)</p> <p style="text-align: center;">----- मूलं [-] -----</p>
<p>प्रत सूत्रांक [-] दीप अनुक्रम [-]</p>	<p style="text-align: center;">मुनि दीपरत्नसागरेण संकलित.....आगमसूत्र - [३०], प्रकीर्णकसूत्र - [०७] “गच्छाचार” मूलं एवं संस्कृतछाया</p> <div style="text-align: center; border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px auto; width: 80%;"> <p>‘गच्छाचार’ प्रकीर्णक(७)</p> </div> <p style="text-align: center;">श्रीआगमोदयसमितिसंस्थोद्घारे, पूर्वसुद्वितग्रन्थाङ्कः-४५, अयं-ग्रन्थाङ्कः-४६. श्रुतस्थविरसूत्रितं । चतुःशरणादिमरणसमाध्यन्तं प्रकीर्णकदशकं (छायायुतम्) ।</p> <p style="text-align: center;">प्रकाशकः—श्रीआगमोदयसमितेः कार्यवाहकः झवेरी-वेणीचंद्र सूरचंद्र ।</p> <p style="text-align: center;">इदं पुस्तकं मोहमय्यां निर्णयसागरमुद्रणालये कोलभाटवीथ्यां-२६-२८ तमे गृहे रामचंद्र येसू शेडगेद्वारा मुद्रापयित्वा प्रकाशितम् ।</p> <p style="text-align: center;">वीर सं० २४५३. विक्रम सं० १९८३. सन १९२७. [वेतनं रु. २-०-०.</p>
	<p>गच्छाचार-प्रकीर्णकसूत्रस्य मूल “टाइटल पेज”</p>

मूलाङ्काः १३७			'गच्छाचार' प्रकीर्णकसूत्रस्य विषयानुक्रम			दीप-अनुक्रमाः १३७		
मूलांकः	गाथाः	पृष्ठांकः	मूलांकः	गाथाः	पृष्ठांकः	मूलांकः	गाथाः	पृष्ठांकः
००१	मङ्गल-आदिः	००४	००३	गच्छ-संवसमानस्य-गुणाः	००४	००७	सूरि-स्वरूपस्य वर्णनं	००४
०४१	गुरु-स्वरूपस्य वर्णनं	००९	१०७	आर्या-स्वरूपस्य वर्णनं	०१७	१३४-१३७	उपसंहार	०२१

मुनि दीपरत्नसागरेण संकलित.....आगमसूत्र - [३०], प्रकीर्णकसूत्र - [०७] "गच्छाचार" मूलं एवं संस्कृतछाया

['गच्छाचार' - मूलं एवं संस्कृतछाया] इस प्रकाशन की विकास-गाथा

यह प्रत सबसे पहले “चतुःशरणादिमरणसमाध्यन्तं प्रकीर्णकदशकं” नामसे सन १९२७ (विक्रम संवत् १९८३) में आगमोदय समिति द्वारा प्रकाशित हुई, संपादक-महोदय थे पूज्यपाद आगमोद्धारक आचार्यदेव श्री आनंदसागरसूरीश्वरजी (सागरानंदसूरिजी) महाराज साहेब । इस प्रतमे १० प्रकीर्णक थे.

इसी प्रत को फिर से दूसरे पूज्यश्रीओने अपने-अपने नामसे भी छपवाई, जिसमे उन्होंने खुदने तो कुछ नहीं किया, मगर इसी प्रत को ऑफसेट करवा के, अपना एवं अपनी प्रकाशन संस्था का नाम छाप दिया. जिसमे किसीने पूज्यपाद सागरानंदसूरिजी के नाम को आगे रखा, और अपनी वफादारी दिखाई, तो किसीने स्वयं को ही इस पुरे कार्य का कर्ता बता दिया और संपादकपूज्यश्री तथा प्रकाशक का नाम ही मिटा दिया ।

✦ **हमारा ये प्रयास क्यों?** ✦ आगम की सेवा करने के हमें तो बहुत अवसर मिले, ४५-आगम सटीक भी हमने ३० भागोमे १२५०० से ज्यादा पृष्ठोमें प्रकाशित करवाए हैं किन्तु लोगो की पूज्य श्री सागरानंदसूरीश्वरजी के प्रति श्रद्धा तथा प्रत स्वरूप प्राचीन प्रथा का आदर देखकर हमने इसी प्रत को स्केन करवाई, उसके बाद एक **स्पेशियल फोरमेट** बनवाया, जिसमे बीचमे पूज्यश्री संपादित प्रत ज्यों की त्यों रख दी, ऊपर **शीर्षस्थानमे** आगम का नाम, फिर मूलसूत्र या गाथा के क्रमांक लिख दिए, ताँकि पढ़नेवाले को प्रत्येक पेज पर कौनसा सूत्र या गाथा चल रहे है उसका सरलता से जान हो सके, बायीं तरफ **आगम का क्रम** और इसी प्रत का **सूत्रक्रम** दिया है, उसके साथ वहाँ **‘दीप अनुक्रम’** भी दिया है, जिससे हमारे प्राकृत, संस्कृत, हिंदी गुजराती, इंग्लिश आदि सभी आगम प्रकाशनोमें प्रवेश कर सके । हमारे अनुक्रम तो प्रत्येक प्रकाशनोमें एक सामान और क्रमशः आगे बढ़ते हुए ही है, इसीलिए सिर्फ क्रम नंबर दिए हैं, मगर प्रत में गाथा और सूत्रो के नंबर अलग-अलग होने से हमने जहां सूत्र है वहाँ **कौंस [-]** दिए हैं और जहां गाथा है वहाँ **||-||** ऐसी **दो लाइन** खींची है या फिर गाथा शब्द लिख दिया है ।

हमने एक अनुक्रमणिका भी बनायी है, जिसमे प्रत्येक अध्ययन आदि लिख दिये हैं और साथमें इस सम्पादन के पृष्ठांक भी दे दिए हैं, जिससे अभ्यासक व्यक्ति अपने चहिते अध्ययन या विषय तक आसानी से पहुँच सकता है । अनेक पृष्ठ के नीचे **विशिष्ट फूटनोट** भी लिखी है, जहां उस पृष्ठ पर चल रहे खास विषयवस्तु की, मूल प्रतमें रही हुई कोई-कोई मुद्रण-भूल की या क्रमांकन-भूल सम्बन्धी जानकारी प्राप्त होती है ।

अभी तो ये jain_e_library.org का ‘इंटरनेट पब्लिकेशन’ है, क्योंकि विश्वभरमें अनेक लोगो तक पहुँचने का यहीं सरल, सस्ता और आधुनिक रास्ता है, आगे जाकर ईसि को मुद्रण करवाने की हमारी मनीषा है।

.....मुनि दीपरत्नसागर.....

आगम
(३०)

“गच्छाचार” - प्रकीर्णकसूत्र-७ (मूलं+संस्कृतछाया)

मूलं [१]

मुनि दीपरत्नसागरेण संकलित.....आगमसूत्र - [३०], प्रकीर्णकसूत्र - [०७] “गच्छाचार” मूलं एवं संस्कृतछाया

प्रत
सूत्रांक
॥१॥
दीप
अनुक्रम
[१]

प्रकीर्णकेषु
७ गच्छा-
चारे
॥ ६१ ॥

अथ गच्छाचारप्रकीर्णकम् ॥ ७ ॥

नमिऊण महावीरं तिअसिंदनमंसियं महाभागं । गच्छाचारं किंची उद्धरिमो सुअसमुदाओ ॥ १ ॥ ७१० ॥
अत्थेगे गोयमा ! पाणी, जे उम्मग्गपट्टिए । गच्छंमि संवसित्ताणं, भमइ भवपरंपरं ॥ २ ॥ ७११ ॥ जामद्धं
जाम दिण पक्खं, मासं संवच्छरंपि वा । संमग्गपट्टिए गच्छे, संवसमाणस्स गोयमा ! ॥ ३ ॥ ७१२ ॥ लीला-
अलसमाणस्स, निरुच्छाहस्स वीमणं । पक्खाविक्खीइ अत्रेसिं, महाणुभागाण साहूणं ॥ ४ ॥ ७१३ ॥
उज्जमं सवथामेसु, घोरेवीरतवाहअं । लज्जं संकं अइक्कम्म, तस्स विरियं समुच्छले ॥ ५ ॥ ७१४ ॥ वीरियं तु
जीवस्स, समुच्छलिएण गोयमा ! । जम्मंतरकए पावे, पाणि मुहुत्तेण निदहे ॥ ६ ॥ ७१५ ॥ तम्हा निउणं निहा-
लेउं, गच्छं सम्मग्गपट्टियं । वसिज्ज तत्थ आजम्मं, गोयमा ! संजए सुणी ॥ ७ ॥ ७१६ ॥ मेढी आलंषणं खंभं,

अथ गच्छाचारप्रकीर्णकम् ॥ ७ ॥ नत्वा महावीरं त्रिदशेन्द्रनमस्यितं महाभागम् । गच्छाचारं कश्चित् उद्धरामि श्रुतसमुद्रात् ॥ १ ॥
सन्त्येके गौतम ! प्राणिने ये उन्मार्गप्रतिष्ठिताः । गच्छे समुध्य भ्राम्यन्ति भवपरम्पराम् ॥ २ ॥ यामार्द्धं यामं दिनं पक्षं मासं संवत्सर-
मपि वा । सन्मार्गप्रस्थिते गच्छे संवसतो गौतम ! ॥ ३ ॥ लीलयाऽऽलस्यं कुर्वाणस्य निरुद्यमस्य विमनस्कस्य पश्यतामन्येषां महानु-
भागानां साधूनाम् ॥ ४ ॥ उद्यमः सर्वक्रियासु घोरे वीरे तपआदौ । लज्जां शङ्कामतिक्रम्य तस्य वीर्यं समुच्छलेत् ॥ ५ ॥ वीर्येण तु
जीवस्य समुच्छलितेन गौतम ! । जन्मान्तरकृतानि पापानि प्राणी मुहुर्त्तेन निर्दहेत् ॥ ६ ॥ तस्मान्निपुणं निभाल्य सन्मार्गप्रस्थितं गच्छं ।
तत्राजन्म वसेत् गौतम ! संयतो मुनिः ॥ ७ ॥ यस्मात्सूरिर्गच्छस्य मेढी आलम्बनं स्तम्भो दृष्टिः सुगुप्तं यानं भवति तस्मात्तमेव

गच्छावास-
फलं

॥ ६१ ॥

Jain Education International

For Personal & Private Use Only

www.jainelibrary.org

भगवंत-वीर-वंदना, गच्छे संवसमानस्य फलम्

आगम
(३०)

“गच्छाचार” - प्रकीर्णकसूत्र-७ (मूलं+संस्कृतछाया)

मूलं [८]

मुनि दीपरत्नसागरेण संकलित.....आगमसूत्र - [३०], प्रकीर्णकसूत्र - [०७] “गच्छाचार” मूलं एवं संस्कृतछाया

प्रत
सूत्रांक
॥८॥
दीप
अनुक्रम
[८]

दिष्टी जाणं सुउत्तमं । सूरी जं होइ गच्छस्स, तम्हा तं तु परिखए ॥ ८ ॥ ७१७ ॥ भयवं ! केहिं लिंगेहिं,
सूरिं उम्मग्गपट्टियं ? । वियाणिज्जा छउमत्थे, मुणी तं मे निसामय ॥ ९ ॥ ७१८ ॥ सच्छंदयारिं दुस्सीलं, आरं
भेसु पवत्तयं । पीढयाइपडिबद्धं, आउक्कायविहिंसगं ॥ १० ॥ ७१९ ॥ मूलोत्तरगुणभट्टं, सामाचारीविराहअं ।
अदिन्नालोअणं निच्चं, निच्चं विगहपरायणं ॥ ११ ॥ ७२० ॥ छत्तीसगुणसमन्नागएण तेणवि अबस्स दायवा ।
परसक्खिआ विसोही सुट्टुवि व्यवहारकुसलेणं ॥ १२ ॥ ७२१ ॥ जह सुकुसलोऽपि विज्जो अन्नस्स कहेइ
अत्तणो वारिं । विज्जुवएसं सुद्धा पच्छा सो कम्ममायरइ ॥ १३ ॥ ७२२ ॥ देसं खित्तं तु जाणित्ता, बत्थं पसं
उवस्सयं । संगहे साहुवग्गं च, सुत्तत्थं च निहालई ॥ १४ ॥ ७२३ ॥ संगहोवग्गहं विहिणा, न करेइ अ जो
गणी । समणं समणिं तु दिक्खित्ता, सामायारिं न गाहए ॥ १५ ॥ ७२४ ॥ बालाणं जो उ सीसाणं, जीहाए
परीक्षेत ॥ ८ ॥ भगवन् ! कैलिङ्गेरुन्मार्गप्रस्थितं सूरिं छण्णसो मुनिर्विजानीयात् ? तत् (कथयतः) मम निशमय ॥ ९ ॥ स्वच्छन्द-
चारिणं दुःशीलं आरंभेषु प्रवर्त्तकं । पीठार्थिप्रतिबद्धमप्यायविहिंसकम् ॥ १० ॥ मूलोत्तरगुणभट्टं सामाचारीविराधकं नित्यं अदत्तालोचनं
नित्यं विकथापरायणम् ॥ ११ ॥ षट्त्रिंशद्गुणसमन्वागतेन तेनाप्यवश्यं परसाक्षिकी विशुद्धिः सुष्टुपि व्यवहारकुशलेन कर्त्तव्या ॥ १२ ॥
यया सुकुशलोऽपि वैद्य आत्मनो व्याधिमन्यस्य कथयति । पद्माद्वैयोपदेशं ब्रुत्वा स कर्माचरति ॥ १३ ॥ देशं क्षेत्रं तु ज्ञात्वा बलं
पात्रमुपाश्रयम् । सङ्गृहीयान् साधुवर्गं च सूत्रार्थं च विरीक्षते ॥ १४ ॥ बोधनी विधिना सङ्गहोपग्रहो न करोति । भ्रमणान् भ्रमणीश्च
दीक्षयित्वा सामाचारी न शिक्षयति ॥ १५ ॥ यस्तु बालान् शिष्यान् जिह्वया उपलिम्पति (लालयति) । न सम्यग् मार्गं प्राहयति तं

Jain Education International

For Personal & Private Use Only

www.jainelibrary.org

अथ सूरी/गणि/आचार्यस्य स्वरूपस्य वर्णनं क्रियते

आगम
(३०)

“गच्छाचार” - प्रकीर्णकसूत्र-७ (मूलं+संस्कृतछाया)

मूलं [१६]

मुनि दीपरत्नसागरेण संकलित.....आगमसूत्र - [३०], प्रकीर्णकसूत्र - [०७] “गच्छाचार” मूलं एवं संस्कृतछाया

प्रत
सूत्रांक
॥१६॥

दीप
अनुक्रम
[१६]

प्रकीर्णकेषु
७ गच्छा-
चारे
॥ ६२ ॥

उवल्लिपए । न सम्म मग्गं गाहेइ, सो सूरी जाण वेरिओ ॥१६॥ ७२५॥ जीहाए विलिहंतो न भद्दओ सारणा
जहिं नत्थि । डंडेणवि ताडंतो स भद्दओ सारणा जत्थ ॥ १७ ॥ ७२६ ॥ सीसोऽवि वेरिओ सो उ, जो गुरुं
नवि बोहए । पमायमइराघत्थं, सामायारीविराहयं ॥ १८ ॥ ७२७ ॥ तुम्हारिसावि सुणिवर ! पमायवसगा
हवंति जइ पुरिसा । तो को अन्नो अम्हं आलंबणं हुज्ज संसारे ? ॥ १९ ॥ ७२८ ॥ नाणंमि दंसणम्मि अ चर-
णंमि य तिसुवि समयसारेसु । चोएइ जो ठवेउं गणमप्पाणं च सो य गणी ॥ २० ॥ ७२९ ॥ पिंडं उवहिं
च सिज्जं उग्गमउप्पायणेसणासुद्धं । चारित्तरक्खणट्ठा सोहिंतो होइ सचरित्ती ॥ २१ ॥ ७३० ॥ अप्परि-
स्सावी सम्मं समपासी चेव होइ कज्जेसु । सो रक्खइ चक्खुंपिव सवालवुद्धाउलं गच्छं ॥ २२ ॥ ७३१ ॥ सीआ
वेइ विहारं सुहसीलगुणेहिं जो अबुद्धीओ । सो नवरि लिंघधारी संजमजोएण निस्सारो ॥ २३ ॥ ७३२ ॥ कुलगा-
सूरिं जानीहि वैरिणम् ॥ १६ ॥ जिह्या विलिहन् यत्र स्मारणा नास्ति स न भद्रकः । दण्डेनापि ताडयन् स भद्रको यत्र स्मारणा ॥ १७ ॥
शिष्योऽपि वैर्येव स तु यो गुरुं नैव बोधयेत् । प्रमादमदिराप्रस्तं सामाचारीविराधकम् ॥ १८ ॥ युष्मादृशोऽपि मुनिवरः ! प्रमादव-
शगा भवन्ति यदि पुरुषाः । तर्हि कोऽन्योऽस्माकमालम्बनं भवेत्संसारे ? ॥ १९ ॥ ज्ञाने दर्शने च चारित्रे च त्रिष्वपि समयसारेषु ।
प्रेरयति यः स्थापयितुं गणमात्मानं च स एव गणी ॥ २० ॥ पिण्डमुपधिं शय्यामुद्रमोत्सादनैपणाशुद्धम् । चारित्ररक्षणाय शोधयन् भवति
सचारित्रो ॥ २१ ॥ सम्यग् अपरित्रात्री कार्येषु भवत्येव समदर्शी । स रक्षति चक्षुरिव सवालवृद्धाकुलं गच्छम् ॥ २२ ॥ सादयति
विहारं सुखशीलतागुणैर्योऽबुद्धिकः । स केवलं लिङ्गधारी संयमभोगेन निस्सारः ॥ २३ ॥ कुलप्राप्तनगरराज्यानि प्रहाय यस्तेषु करोति

गणिलक्षणं

॥ ६२ ॥

आगम
(३०)

“गच्छाचार” - प्रकीर्णकसूत्र-७ (मूलं+संस्कृतछाया)

मूलं [२४]

मुनि दीपरत्नसागरेण संकलित.....आगमसूत्र - [३०], प्रकीर्णकसूत्र - [०७] “गच्छाचार” मूलं एवं संस्कृतछाया

प्रत
सूत्रांक
॥२४॥

दीप
अनुक्रम
[२४]

मनगररज्जं पयहिअ जो तेसु कुणइ अ ममत्तं । सो नवरि लिङ्गधारी संजमजोएण निस्सारो ॥ २४ ॥ ७३३ ॥
विहिणा जो उ चोएइ, सुत्तं अत्थं च गाहए । सो धणो सो य पुण्णो य, स बंधू मुखदायगो ॥ २५ ॥
॥ ७३४ ॥ स एव भवसत्तार्णं, चक्खुभूए विआहिए । दंसेइ जो जिणुद्धिट्ठं, अणुट्ठार्णं जह्द्विअं ॥ २६ ॥
॥ ७३५ ॥ तित्थयरसमो सूरी सम्मं जो जिणमयं पयासेइ । आणं अइक्कमंतो सो कापुरिसो न सप्पु-
रिसो ॥ २७ ॥ ७३६ ॥ भट्टायारो सूरी भट्टायाराणुवेक्खओ सूरी । उम्मग्गठिओ सूरी तिन्रिवि मग्गं पणा-
संति ॥ २८ ॥ ७३७ ॥ उम्मग्गठिए सम्मग्गनासए जो अ सेवए सूरी । निअमेणं सो गोयम! अप्पं पाडेइ
संसारे ॥ २९ ॥ ७३८ ॥ उम्मग्गठिओ इक्कोऽवि नासए भवसत्तसंघाए । तं मग्गमणुसरते जह कुतारू नरो
होइ ॥ ३० ॥ ७३९ ॥ उम्मग्गमग्गसंपट्ठिआण सूरीण गोअमा णूणं । संसारे य अणंतो होइ य सम्मग्ग-
ममत्तं स केवलं लिङ्गधारी संयमयोगेन निस्सारः ॥ २४ ॥ विधिना यस्तु प्रेरयति सूत्रमर्थं चावगाहयति । स धन्यः स च पुण्यश्च
स चन्धुर्मोक्षदायकः ॥ २५ ॥ स एव भव्यसत्त्वानां चक्षुर्भूतो व्याख्यातः । दर्शयति यो जिनोद्दिष्टमनुष्ठानं यथास्थितम् ॥ २६ ॥
तीर्थकरसमः सूरियो जिनमतं प्रकाशयति । आह्वामतिक्राम्यन् स कापुरुषो न सत्पुरुषः ॥ २७ ॥ भ्रष्टाचारः सूरिर्भ्रष्टाचाराणामुपेक्षकः
सूरिः । उन्मार्गस्थितः सूरिस्त्रयोऽपि मार्गं प्रणाशयन्ति ॥ २८ ॥ उन्मार्गस्थितान् सन्मार्गनाशकान् यस्तु सेवते सूरीन् । नियमेन स
गौतम! आत्मानं पातयति संसारे ॥ २९ ॥ उन्मार्गस्थित एकोऽपि नाशयति भव्यसत्त्वसङ्घातान् । तं मार्गमनुसरतो यथा कुता-
रको नरो भवति ॥ ३० ॥ उन्मार्गमार्गसंप्रस्थितानां सूरीणां गौतम! नूतम् । संसारश्चानन्तो भवत्येव सन्मार्गनाशकरानाम् ॥ ३१ ॥

आगम
(३०)

“गच्छाचार” - प्रकीर्णकसूत्र-७ (मूलं+संस्कृतछाया)

मूलं [३१]

मुनि दीपरत्नसागरेण संकलित.....आगमसूत्र - [३०], प्रकीर्णकसूत्र - [०७] “गच्छाचार” मूलं एवं संस्कृतछाया

प्रकीर्णकेषु
७ गच्छा-
चारे
॥ ६३ ॥

प्रत
सूत्रांक
॥३१॥

दीप
अनुक्रम
[३१]

नासीणं ॥३१॥७४०॥ शुद्धं सुसाधुमगं कर्हमाणो ठवह तइयपक्खंमि । अप्पाणं इयरो पुण गिहत्थधम्माओ
जुकेति ॥३२॥ ७४१ ॥ जइवि न सक्कं काउं सम्मं जिणभासिजं अणुट्ठाणं । तो सम्मं भासिजा जह भणिअं
खीणरागेहि ॥ ३३ ॥ ७४२ ॥ ओसन्नोऽपि विहारे कम्मं सोहेइ सुलभबोही अ । चरणकरणं विसुद्धं उववू-
हितो परुवितो ॥ ३४ ॥ ७४३ ॥ सम्मगमगसंपट्टिआण साहूण कुणह वच्छल्लं । ओसहभेसओहि अ सयम-
खेणं तु कारेई ॥ ३५ ॥ ७४४ ॥ भूए अत्थि भविस्संति केइ तेलुकनमिअकमजुअला । जेसिं परहिअकरणेक-
बदलक्खाण वोलिही कालो ॥ ३६ ॥ ७४५ ॥ तीआणागयकाले केई होहिंति गोअमा ! सूरी । जेसिं नाम-
गहणेवि हुज्ज नियमेण पच्छित्तं ॥ ३७ ॥ ७४६ ॥ जओ-सयरीभवन्ति अणविकस्वयाइ जह भिषवाहणा
लोए । पडिपुच्छसोहिणोअण तम्हा उ गुरू सया भयइ ॥३८॥७४७॥ जो उप्पमायदोसेणं, आलस्सेणं तहेव य ।
शुद्धं सुसाधुमगं कथयन् स्थापयति तृतीयपक्षे । आत्मानं इतरः पुनर्गृहस्थधर्माद्धरयति ॥ ३२ ॥ यद्यपि न शक्यं कर्तुं सन्त्यग् जिनभा-
षितमनुष्ठानम् । तथाऽपि सन्त्यग् भाषेत यथा भणितं क्षीणरागैः ॥ ३३ ॥ अबसन्नोऽपि विहारे कर्म शोधयति सुलभबोधिश्च । चर-
णकरणं विसुद्धं उपबृंहयन् प्ररूपयन् ॥ ३४ ॥ सन्मार्गमार्गसंप्रस्थितानां साधूनां करोति वात्सल्यम् । औषधभैषज्यैश्च स्वयमन्येन तु
कारयेत् ॥ ३५ ॥ भूताः सन्ति भविष्यन्ति केऽपि त्रैलोक्यनतक्रमयुगलाः । येषां परहितकरणैकबदलक्षणां व्यतिव्रजति कालः ॥ ३६ ॥
॥ ३६ ॥ अतीतानागतकालयोः केचिद्विष्यन्ति गौतम ! सुरयः । येषां नामग्रहणेऽपि भवति नियमेन प्रायश्चित्तम् ॥ ३७ ॥ यतः—
अनपेक्षया यथा लोके भृत्यवाहनानि स्वैरीभवन्ति तथा प्रतिपृच्छाशुद्धिनोदना (विना शिष्याः) तस्माद्गुरुं सदा भजेत् ॥ ३८ ॥ यस्तु

आचार्य-
स्वरूपम्

॥ ६३ ॥

आगम
(३०)

“गच्छाचार” - प्रकीर्णकसूत्र-७ (मूलं+संस्कृतछाया)

मूलं [३९]

मुनि दीपरत्नसागरेण संकलित.....आगमसूत्र - [३०], प्रकीर्णकसूत्र - [०७] “गच्छाचार” मूलं एवं संस्कृतछाया

प्रत
सूत्रांक
॥३९॥

दीप
अनुक्रम
[३९]

सीसवग्गं न चोएह, तेण आणा विराहिआ ॥ ३९ ॥ ७४८ ॥ संखेवेण मए सोम्म!, वणिणअं गुरुलक्खणं ।
गच्छस्स लक्खणं धीर!, संखेवेणं निसामय ॥ ४० ॥ ७४९ ॥ गीयत्थे जे सुसंविग्गे, अणालसी दढवए ।
अक्खलियचरित्ते सययं, रागहोसविचज्जए ॥ ४१ ॥ ७५० ॥ निट्टविअअट्टमयठाणे, सुसिअकसाए जिहं-
दिए । विहरिज्जा तेण सद्धिं तु, छउमत्थेणवि केवली ॥ ४२ ॥ ७५१ ॥ जे अणहिअपरमत्था, गोअमा !
संजया भवे । तम्हा ते विवज्जिज्जा, दोग्गईपंथदायगे ॥ ४३ ॥ ७५२ ॥ गीअत्थस्स वयणेणं, विसं हलाहलं
पिबे । निव्विकप्पो य भक्खिज्जा, तक्खणे जं समुद्दवे ॥ ४४ ॥ ७५३ ॥ परमत्थओ विसं णो तं, अमयरसायणं
खु तं । निव्विग्घं जं न तं मारे, मओवि अमयस्समो ॥ ४५ ॥ ७५४ ॥ अगीअत्थस्स वयणेणं, अमयंपि न
चुंटाए । जेण नो तं भवे अमयं, जं अगीयत्थदेसियं ॥ ४६ ॥ ७५५ ॥ परमत्थओ न तं अमयं, विसं हालाहलं
प्रमाददोपेण आलस्येन तथैव च । शिष्यवर्गं न नोदयति तेनाज्ञा विराद्धा ॥ ३९ ॥ संखेवेण मया सौम्य ! वर्णितं गुरोर्लक्षणम् । गच्छस्स
लक्षणं धीर ! संखेवेण निशामय ॥ ४० ॥ गीतार्थो यः सुसंविग्नोऽनालस्यो दृढव्रतः । अस्खलितचारित्रः सततं रागद्वेषविवर्जकः ॥ ४१ ॥
निष्ठिताष्टमदस्थानः शोपितकषायो जितेन्द्रियः । विहरेत्तेन छद्मस्थेनापि सार्द्धं तु केवली ॥ ४२ ॥ येऽनधीतपरमार्था गौतम ! संयता
भवेयुः । तस्मात् तान् दुर्गतिपथदायका इति विवर्जयेत् ॥ ४३ ॥ गीतार्थस्य वचनेन हालाहलं विषं पिबेत् । तत्क्षणे चत्समुपद्रवेत्तन्निर्वि-
कल्पश्च भक्षयेत् ॥ ४४ ॥ परमार्थतो विषं न तत् अमृतरसायनमेव तत् । निर्विघ्नं यन्न तन्मारयेत् । मृतोऽप्यमृतसमः ॥ ४५ ॥ अगी-
तार्थस्य वचनेनामृतमपि न पिबेत् । येन न तद्भवेदमृतं यद्गीतार्थेन दिष्टम् ॥ ४६ ॥ परमार्थतो न तदमृतं विषं हालाहलमेव तत् ।

Jain Education International

For Personal & Private Use Only

www.jainelibrary.org

गीतार्थ-महिमा वर्णयते

आगम
(३०)

“गच्छाचार” - प्रकीर्णकसूत्र-७ (मूलं+संस्कृतछाया)

मूलं [४७]

मुनि दीपरत्नसागरेण संकलित.....आगमसूत्र - [३०], प्रकीर्णकसूत्र - [०७] “गच्छाचार” मूलं एवं संस्कृतछाया

प्रत
सूत्रांक
॥४७॥

दीप
अनुक्रम
[४७]

प्रकीर्णकेषु
७ गच्छा-
चारे
॥ ६४ ॥

खु तं । न तेण अजरामरो हुज्जा, तक्खवा निहणं वए ॥ ४७ ॥ ७५६ ॥ अगीअत्थकुसीलेहिं, संगं तिविहेण
वोसिरे । मुक्खमग्गसिमे विग्घं, पहंमी नेणगे जहा ॥ ४८ ॥ ७५७ ॥ पज्जलियं हुयवहं दट्ठं, निस्संको तत्थ
पवेसिउं । अत्ताणं निहहिज्जाहि, नो कुसीलस्स अल्लिए ॥ ४९ ॥ ७५८ ॥ पज्जलंति जत्थ घगधगधगस्स
गुरुणावि चोइए सीसा । रागदोसेण विअणुसएण तं गोअम ! न गच्छं ॥ ५० ॥ ७५९ ॥ गच्छो महानुभावो
तत्थ वसंताण निज्जरा विउला । स्मरणवारणचोअणमाईहिं न दोसपडिवत्ती ॥ ५१ ॥ ७६० ॥ गुरुणो
छंदणुवित्ती सुविणीए जिअपरीसहे धीरे । णवि थद्वे णवि लुद्धे णवि गारविए न विगहसीले ॥ ५२ ॥ ७६१ ॥
खंते दंते गुत्ते मुत्ते बेरग्गमग्गमल्लीणे । दसविहसामायारीआवस्सगसंजमुज्जुत्ते ॥ ५३ ॥ ७६२ ॥ खर-
फरुसकक्कसाएऽणिट्टदुट्टाइ निट्टुरगिराए । निब्भच्छणनिट्टाडणमाईहिं न जे पउस्संति ॥ ५४ ॥ ७६३ ॥ जे अ न
न तेनाजरामरो भवेत्तत्क्षणे निधनं व्रजेत् ॥ ४७ ॥ अगीतार्थकुशीलैः सङ्गं त्रिविधेन व्युत्सृजेत् । मोक्षमार्गस्येभे विप्राः पथि स्तेना
यथा ॥ ४८ ॥ प्रज्वलितं हुतवहं दट्टा निःशङ्कस्तत्र श्वेदय । आत्मानं निर्दहेत् नैव कुशीलमाश्रयेत् ॥ ४९ ॥ प्रज्वलन्ति यत्र धगध-
गधगेति गुरुणाऽपि नोदिते शिष्याः । रागद्वेषाभ्यां व्यनुशयाभ्यां स गौतम ! गच्छो न ॥ ५० ॥ गच्छो महानुभावस्तत्र वसतां निर्जरा
विपुला । स्मरणावारणानोदनादिभिर्न दोषप्रतिपत्तिः ॥ ५१ ॥ गुरुच्छन्दोऽनुवृत्तिः सुविनीतो जितपरीपहो धीरः । नैव स्तब्धो नैव
लुब्धो नैव गौरवितो न विकथाशीलः ॥ ५२ ॥ क्षन्तो दान्तो गुप्तो मुक्तो वैराग्यमार्गमाश्रितः । दशविधसामाचार्यावश्यकसंयमोवुक्तः
॥ ५३ ॥ खरपरुषकर्कशयाऽनिष्टदुष्टया निष्टुरगिरा । निर्भर्त्सननिर्धाटनादिभिर्न यः प्रद्विष्यति ॥ ५४ ॥ यश्च नाकीर्त्तिजनको नायशो-

गीतार्थ-
महिमा
गच्छलक्षणं

॥ ६४ ॥

Jain Education International

For Personal & Private Use Only

www.jainelibrary.org

अथ गच्छस्य स्वरूपम् कथयते

आगम
(३०)

“गच्छाचार” - प्रकीर्णकसूत्र-७ (मूलं+संस्कृतछाया)

मूलं [५५]

मुनि दीपरत्नसागरेण संकलित.....आगमसूत्र - [३०], प्रकीर्णकसूत्र - [०७] “गच्छाचार” मूलं एवं संस्कृतछाया

प्रत
सूत्रांक
॥५५॥

दीप
अनुक्रम
[५५]

अकित्तिजणए नाजसजणए नऽकज्जकारी अ । न पवणउड्ढाहकरे कंठग्गयपाणसेसेऽवि ॥ ५५ ॥
॥ ७६४ ॥ गुरुणा कज्जमकज्जे खरककसदुड्ढनिट्टुरगिराए । भणिए तहत्ति सीसा भणंति तं गोअमा ! गच्छं
॥ ५६ ॥ ७६५ ॥ दूरुज्झिअ पत्ताइसु ममत्तए निप्पिहे सरीरेऽवि । जायमजायाहारे बायालीसेसणाकुसले
॥ ५७ ॥ ७६६ ॥ तंपि न रूवंरसत्थं न य वणत्थं न चैव दप्पत्थं । संजमभरवहणत्थं अक्खोवंगं व वह-
णत्थं ॥ ५८ ॥ ७६७ ॥ वेयण वेयावच्चे हरियट्ठाए य संजमट्ठाए । तह पाणवत्तियाए छट्ठं पुण धम्मचिंताए
॥ ५९ ॥ ७६८ ॥ जत्थ य जिट्ठकणिट्ठो जाणिज्जइ जिट्ठविणयबहुमाणो । दिवसेणवि जो जिट्ठो न हीलिज्जइ
स गोअमा गच्छो ॥ ६० ॥ ७६९ ॥ जत्थ य अज्जाकप्पं पाणच्चाएवि रो(घो)र दुब्बिक्खे । न य परिभुंजइ
सहसा गोअम ! गच्छं तयं भणियं ॥ ६१ ॥ ७७० ॥ जत्थ य अज्जाहि समं थेरावि न उल्लविति गयदसणा ।
जनको नाकार्यकारी च । न प्रवचनोड्ढाहकरः कण्ठगतप्राणशेषोऽपि ॥ ५५ ॥ गुरुणा कार्येऽकार्ये वा खरककसदुड्ढनिट्टुरगिरा । भणिते
तथैतिशिष्या भणन्ति यत्र गौतम ! तं गच्छं जानीहि ॥ ५६ ॥ दूरोज्झितपात्रादिममत्वो निःस्पृहः शरीरेऽपि । जाताजाताहारपरिष्ठाप-
नायां द्विचत्वारिंशदेषणासु कुशलः ॥ ५७ ॥ तदपि न रूपरसार्थं न च वर्णार्थं न चैव दर्पार्थं । संयमभरवहनार्थं वहनार्थमक्षोपाञ्जन-
मिव ॥ ५८ ॥ वेदानायै वैयावृत्त्याय ईर्यार्थं संयमार्थं तथा प्राणप्रत्ययं पष्ठं पुनर्धर्मचिन्तायै ॥ ५९ ॥ यत्र च ज्येष्ठकनिष्ठौ ज्ञायते ज्येष्ठ-
विनयबहुमानश्च । दिवसेनापि यो ज्येष्ठो न च स हीस्यते यत्र स गौतम ! गच्छः ॥ ६० ॥ यत्र चार्यालब्धं रोरदुर्भिक्षे प्राणत्यागेऽपि ।
न च परिभुज्यते सहसा गौतम ! गच्छः स भणितः ॥ ६१ ॥ यत्र चार्याभिः समं स्थविरा अपि नोद्वपन्ति गतदशनाः । न च ध्यायन्ति स्त्रीणा-

Jain Education International

For Personal & Private Use Only

www.jainelibrary.org

अथ गच्छ-स्वरूप-मध्ये आर्या-संसर्गस्य दोषाः वर्णयते

आगम
(३०)

“गच्छाचार” - प्रकीर्णकसूत्र-७ (मूलं+संस्कृतछाया)

मूलं [६२]

मुनि दीपरत्नसागरेण संकलित.....आगमसूत्र - [३०], प्रकीर्णकसूत्र - [०७] “गच्छाचार” मूलं एवं संस्कृतछाया

प्रकीर्णकेषु
७ गच्छा-
चारे
॥ ६५ ॥

प्रत
सूत्रांक
॥६२॥

दीप
अनुक्रम
[६२]

न य ज्ञायंति धीणं अंगोवंगाहं तं गच्छं ॥ ६२ ॥ ७७१ ॥ वज्रह अप्पमत्ता अज्जासंसग्गि अग्गिसस-
रिसी । अज्जाणुचरो साहू लहह अकित्तिं खु अचिरेण ॥ ६३ ॥ ७७२ ॥ थेरस्स तवस्सियस्स व बहुसुयस्स
व पमाणभूअस्स । अज्जासंसग्गीए जणजंपणयं हविज्जाहि ॥ ६४ ॥ ७७३ ॥ किं पुण तरुणो अबहुस्सुओ अ
ण षडविहु विगिट्ठतवचरणो । अज्जासंसग्गीए जणजंपणयं न पाविज्जा ? ॥ ६५ ॥ ७७४ ॥ जहवि सयं
थिरचित्तो तहावि संसग्गिलद्वपसराए । अग्गिसमीवेव घयं विलिज्ज चित्तं खु अज्जाए ॥ ६६ ॥ ७७५ ॥
सवत्थ इत्थिवग्गंमि अप्पमत्तो सया अवीसत्थो । नित्थरह बंभचेरं तविचरीओ न नित्थरह ॥ ६७ ॥ ७७६ ॥
सवत्थेसु विमुत्तो साहू सवत्थ होइ अप्पवसो । सो होइ अणप्पवसो अज्जाणं अणुचरंतो उ ॥ ६८ ॥ ७७७ ॥
खेलपडिअमप्पाणं न तरह जह मच्छिआ विमोएउं । अज्जाणुचरो साहू न तरह अप्पं विमोएउं ॥ ६९ ॥
॥ ७७८ ॥ साहूस नत्थि लोए अज्जासरिसी हु बंधणे उचमा । घम्मेण सह ठवंतो न य सरिसो जाण असि-
मङ्कोपाङ्गानि स गच्छः ॥ ६२ ॥ वर्जयताऽप्रमत्ता आर्यासंसर्गमग्निविषसदृशम् । आर्यानुचरः सायुर्लभतेऽकीर्तिं खल्वचिरेण ॥ ६३ ॥
स्वविरस्य तपस्विनो बहुश्रुतस्य प्रमाणमूतस्यापि । आर्यासंसर्ग्या जनजल्पनं भवेत् ॥ ६४ ॥ किं पुनस्तरुणोऽवदुश्रुतश्च न चैव विकृष्ट-
तपश्चरणः । आर्यासंसर्ग्या जनजल्पनं न प्राप्नुयात् ? ॥ ६५ ॥ यद्यपि स्वयं स्थिरचित्तस्तथाऽपि संसर्गालम्बप्रसरायाः । अग्नेः समीपे घृत्-
मिव विलीयेत चित्तमार्यायाः ॥ ६६ ॥ सर्वत्र स्त्रीवर्गेऽप्रमत्तः सदाऽविश्वस्तः । निस्तरति ब्रह्मचर्यं तद्विपरीतो न निस्तरति ॥ ६७ ॥
सर्वार्थेषु विमुक्तः साधुः सर्वत्र भवत्यात्मवशः । स भवत्यनात्मवश आर्याणामनुचरंस्तु ॥ ६८ ॥ श्लेषमपतितमात्मानं यथा मक्षिका विमो-

आर्यासंस-
र्गनिन्दा

॥ ६५ ॥

आगम
(३०)

“गच्छाचार” - प्रकीर्णकसूत्र-७ (मूलं+संस्कृतछाया)

मूलं [७०]

मुनि दीपरत्नसागरेण संकलित.....आगमसूत्र - [३०], प्रकीर्णकसूत्र - [०७] “गच्छाचार” मूलं एवं संस्कृतछाया

प्रत
सूत्रांक
॥७०॥

दीप
अनुक्रम
[७०]

लेसो ॥ ७० ॥ ७१ ॥ वायामित्सेणवि जत्थ भट्टचारित्तस्स निग्गहं विहिणा । बहुलद्विजुअस्सावि
कीरइ गुरुणा तयं गच्छं ॥ ७१ ॥ ७८० ॥ जत्थ य सन्निहिउक्खउआहडमाईण नामगहणेऽपि । पूर्वकम्मा
भीआ आउत्ता कप्पतिप्पेसु ॥ ७२ ॥ ७८१ ॥ मउए निहुअसहावे हासदवविजिए विगहमुक्के । असमं-
जसमकरिते गोअरभूमट्ट विहरंति ॥ ७३ ॥ ७८२ ॥ सुणिणं नाणाभिग्गह दुक्करपच्छिसमणुखरंताणं । जायइ
षिसचमकं देविदाणंपि तं गच्छं ॥ ७४ ॥ ७८३ ॥ पुढवि-दग-अगणि-मारुअ-वणप्फइ-तसाण विविहजीवाणं ।
मरणंतेचि न पीडा कीरइ मणसा तयं गच्छं ॥ ७५ ॥ ७८४ ॥ खज्जूरिपत्तमुंजेण, जो पमज्जे उवस्सयं । नो
दया तस्स जीवेषु, सम्मं जाणाहि गोयमा ! ॥ ७६ ॥ ७८५ ॥ जत्थ य बाहिरपाप्पिस्स विदुमिच्चंपि गिम्ह-
चयितुं न शक्कोति तथाऽऽर्यानुचरः साधुर्न शक्कोत्यात्मानं विमोचयितुम् ॥ ६९ ॥ आर्यासदृशी साधोर्वन्धने लोके उपमा नास्त्वेव ।
धर्मेण सह स्थापयन् न च सदृशोऽलेपं च तं जानीहि ॥७०॥ यत्र बाङ्गात्रेणापि भ्रष्टचारित्रस्य बहुलधिद्युक्तस्यापि । विधिना निग्रहो गुरुणा
(यत्र) क्रियते स गच्छः ॥७१॥ यत्र च संनिध्युपस्कृताहृतादीनां नामग्रहणेऽपि पूतिकर्मभीताः कल्पत्रेपेष्वायुक्ताः ॥७२॥ सृदुको निभृत-
स्वभावो हास्यनर्भविजितो विग्रहमुक्तः । असमञ्जसमकुर्वन् गौचरभूम्यष्टकेन विहरति ॥ ७३ ॥ मुनीनां नानामिग्रहान् दुष्करप्रायश्चित्तं
चानुचरताम् । देवेन्द्राणामपि चित्तचमत्कारो जायते यत्र स गच्छः ॥ ७४ ॥ पृथ्वीदकामिग्रस्तवनस्पतित्रसानां विविधजीवानां ।
मरणान्तेऽपि न पीडा क्रियते मनसा यत्र स गच्छः ॥ ७५ ॥ खजूरीपत्रमुञ्जेन वः प्रमाजयेदुपाश्रयम् । गौतम ! तस्य जीवेषु दया नैति
सम्यग् जायीहि ॥ ७६ ॥ यत्र च बाह्यपानकस्य विन्दुमात्रमपि मीष्मादिषु । शृष्णाशोपितप्राणा मरणेऽपि मुनयो न गृह्णन्ति ॥ ७७ ॥

आगम
(३०)

“गच्छाचार” - प्रकीर्णकसूत्र-७ (मूलं+संस्कृतछाया)

----- मूलं [७७] -----

मुनि दीपरत्नसागरेण संकलित.....आगमसूत्र - [३०], प्रकीर्णकसूत्र - [७७] “गच्छाचार” मूलं एवं संस्कृतछाया

प्रत
सूत्रांक
॥७७॥

दीप
अनुक्रम
[७७]

प्रकीर्णकेषु
७ गच्छा-
चारे
॥ ६६ ॥

माईसु । तण्हासोसिअपाणा मरणेऽवि मुणी न गिण्हंति ॥ ७७ ॥ ७८६ ॥ इच्छिज्जइ जत्थ सया बीअपए-
णावि फासुयं उदयं । आगमविहिणा निउणं गोअम ! गच्छं तयं भणियं ॥ ७८ ॥ ७८७ ॥ जत्थ य सूल वि-
सूइअ अन्नयरे वा विचित्तमायंके । उप्पन्ने जलणुज्जालणाइ न करेइ तं गच्छं ॥ ७९ ॥ ७८८ ॥ बीअपएणं
सारूपिगाइसट्ठाइमाइएहिं च । कारिंती जयणाए गोयम ! गच्छं तयं भणियं ॥ ८० ॥ ७८९ ॥ पुप्फाणं
बीआणं तयमाईणं च विचिहदवाणं । संघट्टणपरिआवण जत्थ न कुज्जा तयं गच्छं ॥ ८१ ॥ ७९० ॥ हासं
खेइहा कंदप्पं नाहियवायं न कीरणे जत्थ । धावणडेवणलंघणममकारावणउच्चरणं ॥ ८२ ॥ ७९१ ॥
जत्थित्थीकरफरिसं अंतरिअं कारणेऽवि उप्पन्ने । द्विट्ठीविसदित्तगगी विसं व वज्जिज्जए गच्छे ॥ ८३ ॥
॥ ७९२ ॥ वालाए वुट्ठाए नत्तुय इहिआए अहव भइणीए । न य कीरइ तणुफरिसं गोअम ! गच्छं तयं

इण्यते यत्र च सदा द्वितीयपदेनापि प्रासुकमुदकम् । आगमविधिना निपुणं गौतम ! गच्छः स भणितः ॥ ७८ ॥ यत्र च शूलविशूचि-
कादी अन्यतरस्मिन् वा विचित्रे आतङ्के उत्पन्ने उवलनोज्ज्वलनादि न करोति स गच्छः ॥ ७९ ॥ द्वितीयपदेन सारूपिकादिश्राद्धादिकैश्च । कार-
यन्ति यततया गौतम ! गच्छः स भणितः ॥ ८० ॥ पुष्पाणां बीजानां त्वगादीनां च विविधद्रव्याणाम् । सङ्घट्टनपरिनापने यत्र न कुर्यात्
स गच्छः ॥ ८१ ॥ हास्यं क्रीडाकन्दर्पौ नास्तिकवाद्भ्य यत्र न क्रियते धावनप्लवनलङ्घनानि ममकारावर्णोच्चारणं च ॥ ८२ ॥ यत्रान्तरि-
तोऽपि स्त्रीकरस्पर्शः कारणेऽप्युत्पन्ने । वर्ज्यते दृष्टिविपदीमाग्निरिव विषवच्च स गच्छः ॥ ८३ ॥ वालया वृद्धाया नमुदुहितुरथवा भगिन्याः ।

गच्छस्व-
रूपम्

॥ ६६ ॥

आगम
(३०)

“गच्छाचार” - प्रकीर्णकसूत्र-७ (मूलं+संस्कृतछाया)

मूलं [८४]

मुनि दीपरत्नसागरेण संकलित.....आगमसूत्र - [३०], प्रकीर्णकसूत्र - [०७] “गच्छाचार” मूलं एवं संस्कृतछाया

प्रत
सूत्रांक
॥८४॥

दीप
अनुक्रम
[८४]

भणियं ॥ ८४ ॥ ७९३ ॥ जत्थि त्थी करफरिसं लिंगी अरिहावि सयमवि करिज्जा । तं निच्छयओ गोअम ।
जाणिज्जा मूलगुणभट्टं ॥ ८५ ॥ ७९४ ॥ कीरइ वीअपएणं सुत्तमभणियं न जत्थऽविहिणा उ । उप्पन्ने पुण
कज्जे दिक्खाआयं कमाईए ॥ ८६ ॥ ७९५ ॥ मूलगुणेहि विमुक्कं बहुगुणकलिअंपि लद्धिसंपणं । उत्तमकु-
लेऽवि जायं निद्धाडिज्जइ तथं गच्छं ॥ ८७ ॥ ७९६ ॥ जत्थ हिरण्यसुवण्णे धणधण्णे कंसतंबफलिहाणं ।
सयणाण आसणाण य झुसिराणं चैव परिभोगो ॥ ८८ ॥ ७९७ ॥ जत्थ य वारडिआणं तस(तेकू)डिआणं
च तह य परिभोगो । मोत्तुं सुक्किलवत्थं का मेरा तत्थ गच्छम्मि ? ॥ ८९ ॥ ७९८ ॥ जत्थ हिरण्यसुवण्णं हत्थेण
परागयं(णं)पि नो छिप्पे । कारणसमप्पिअंपि हु निमिसखणद्धंपि तं गच्छं ॥ ९० ॥ ७९९ ॥ जत्थ य
अज्जालद्धं पडिगहभाई विविहमुचगरणं । परिभुजइ साहूहिं तं गोअम । केरिसं गच्छं ? ॥ ९१ ॥ ८०० ॥

न च क्रियते तनुस्पर्शो गौतम ! स गच्छो भणितः ॥ ८४ ॥ यत्र स्त्रीकरस्पर्शं लिङ्गी अर्हन्नपि स्वयमपि कुर्यात् । गौतम ! निश्चयतस्तं
मूलगुणभट्टं जानीयाः ॥ ८५ ॥ क्रियते द्वितीयपदेन सूत्रेऽभणितं न यत्राविधिना । उत्पन्ने पुनर्दीक्षाऽऽतद्धादिके कार्ये ॥ ८६ ॥ मूलगुणे-
र्विमुक्तं बहुगुणकलितमपि लब्धिसंपन्नम् । उत्तमकुलेऽपि जातं निर्घाटयति स गच्छः ॥ ८७ ॥ यत्र हिरण्यसुवर्णयोर्धनधान्ययोः कांस्य-
ताम्ररफटिकानाम् । शयनानामासनानां च शुषिराणां चैव परिभोगः ॥ ८८ ॥ यत्र च रङ्गयुक्तवस्त्राणां भरतादियुक्तानां च तथा च परि-
भोगः । मुक्त्वा शुद्धं वस्त्रं का मर्यादा तत्र गच्छे ? ॥ ८९ ॥ यत्र हिरण्यसुवर्णं परकीयमपि कारणे समापतितेऽपि । निषेधक्षणाद्धमपि न स्पृशेत्
स गच्छः ॥ ९० ॥ यत्र चार्यालब्धं प्रतिग्रहाद्यपि विविधमुपकरणम् । साधुभिः परिभुज्यते स गौतम ! कीदृशो गच्छः ? ॥ ९१ ॥

च.स.१२

Jain Education International

For Personal & Private Use Only

www.jainelibrary.org

आगम
(३०)

“गच्छाचार” - प्रकीर्णकसूत्र-७ (मूलं+संस्कृतछाया)

मूलं [९२]

मुनि दीपरत्नसागरेण संकलित.....आगमसूत्र - [३०], प्रकीर्णकसूत्र - [०७] “गच्छाचार” मूलं एवं संस्कृतछाया

प्रकीर्णकेषु
७ गच्छा-
चारे
॥ ६७ ॥

प्रत
सूत्रांक
॥९२॥

दीप
अनुक्रम
[९२]

अहदुल्लहभेसज्जं बलबुद्धिविवहणंपि पुट्टिकरं । अज्जालद्धं भुंजइ का मेरा तत्थ गच्छंमि ? ॥ ९२ ॥ ८०१ ॥ एगो
एगित्थिए सद्धिं, जत्थ च्छिद्धिज्ज गोयमा ! । संजइए विसेसेणं, निम्मेरं तं तु भासिमो ॥ ९३ ॥ ८०२ ॥ दहचा-
रित्तं मोत्तुं आइज्जं मयहरं च गुणरासिं । इक्को अज्ज्जावेई तमणायारं न तं गच्छं ॥ ९४ ॥ ८०३ ॥ घणग-
ज्जियहयकुह्मिअं विज्ज दुग्गिज्ज गृह्मिअयाओ । अज्जा अवारिआओ इत्थीरज्जं न तं गच्छं ॥ ९५ ॥ ८०४ ॥
जत्थ समुद्देसकाले साहूणं मंडलीइ अज्जाओ । गोअम ! ठवंति पाए इत्थीरज्जं न तं गच्छं ॥ ९६ ॥ ८०५ ॥
जत्थ मुणीण कसाए जगद्धिज्जंतावि परकसाएहिं । निच्छंति समुद्देउं सुनिविट्ठो पंगुलो च्चव ॥ ९७ ॥ ८०६ ॥
धम्मंतरायभीए भीए संसारगभवसहीणं । न उईरंति कसाए मुणी मुणीणं तयं गच्छं ॥ ९८ ॥ ८०७ ॥
कारणमकारणेणं अह कहवि मुणीण उट्ठहिं कसाए । उदिएवि जत्थ रुंभन्ति खाभिज्जइ जत्थ तं गच्छं ॥ ९९ ॥

अतिदुर्लभं भैषज्यं बलबुद्धिविवर्द्धकमपि पुष्टिकरम् । आर्यालब्धं यत्र भुज्यते का मर्यादा तत्र गच्छे ? ॥९२॥ एकाकी एकाकिन्या स्त्रिया यत्र
तिष्ठेत् गौतम ! विशेषेण संयत्या निर्भर्यादमेव तं भाषामहे ॥ ९३ ॥ दहचारित्रामादेयां गुणरासिं महत्तरिकां मुक्त्वा । एकोऽध्याप-
यति यत्र सोऽनाचारो न स गच्छः ॥ ९४ ॥ घनगर्जितहयकुहकविद्युद्द्रुमोद्भृगुदहृदया । आर्याऽवारिता यत्र तत् स्त्रीराज्यं न स गच्छः
॥ ९५ ॥ यत्र भोजनकाले साधूनां मण्डल्यामार्याः । पादौ स्थापयन्ति गौतम ! तत् स्त्रीराज्यं न स गच्छः ॥ ९६ ॥ यत्र मुनीनां परकषा-
यैर्दीप्यमाना अपि कषायाः सुनिविष्टपाङ्गुल इव न समुत्थातुमिच्छन्ति ॥ ९७ ॥ धर्मान्तरायभीता भीताः संसारगर्भवसतिभ्यः । नोदी-
रयन्ति कषायान् मुनीनां मुनयः स गच्छः ॥ ९८ ॥ कारणेऽकारणे च अथ कथमपि मुनीनां कषाया उत्तिष्ठन्ति । तानुदितानपि यत्र रुध्नन्ति

ब्रह्मादौ
गच्छाचारः

॥ ६७ ॥

Jain Education International

For Personal & Private Use Only

www.jainelibrary.org

गच्छ-स्वरूप वर्णनं मध्ये गच्छ-मर्यादायाः अभावस्य आर्या/साध्वी आश्रित कारणानि दर्शयते (गच्छ के स्वरूप का वर्णन करते करते बिचमे सूत्रकारश्री ने “साध्वीओ के कारण से” गच्छ की मर्यादा कैसे नहीं रहती, उस बात का वर्णन यहा बताया है)

आगम
(३०)

“गच्छाचार” - प्रकीर्णकसूत्र-७ (मूलं+संस्कृतछाया)

मूलं [१००]

मुनि दीपरत्नसागरेण संकलित.....आगमसूत्र - [३०], प्रकीर्णकसूत्र - [०७] “गच्छाचार” मूलं एवं संस्कृतछाया

प्रत
सूत्रांक
॥१००॥
दीप
अनुक्रम
[१००]

॥ ८०८ ॥ शीलतवदाणभावण चउविहधम्मंतरायभयभीए । जत्थ बहू गीअत्थे गोअम! गच्छं तयं भणियं ॥ १०० ॥ ८०९ ॥ जत्थ य गोयम! पंचण्ह क्हवि सूणाण इक्कमवि हुज्जा । तं गच्छं त्रिविहेणं वोसिरिय वइज्ज अन्नत्थ ॥ १०१ ॥ ८१० ॥ सूणारंभपवत्तं गच्छं वेसुज्जलं न सेविज्जा । जं चारित्तगुणेहिं उज्जलं तं तु सेविज्जा ॥ १०२ ॥ ८११ ॥ जत्थ य मुणिणो कयविक्रयाइं कुवंति संजमुब्भट्टा । तं गच्छं गुणसायर ! विसं व दूरं परिहरिज्जा ॥ १०३ ॥ ८१२ ॥ आरंभेषु पसत्ता सिद्धंतपरम्मुहा विसयगिद्धा । मोत्तुं मुणिणो गोअम! वसिज्ज मज्झे सुविहिआणं ॥ १०४ ॥ ८१३ ॥ तम्हा सम्मं निहालेउं, गच्छं सम्मग्गपट्टिअं । वसिज्जा पक्ख मासं वा, जावज्जीवं तु गोयमा ॥ १०५ ॥ ८१४ ॥ कुड्डो बुद्धो तथा सेहो, जत्थ रक्खे उवस्सयं । तरुणो वा जत्थ एगागी, का मेरा तत्थ भासिमो? ॥ १०६ ॥ ८१५ ॥ जत्थ य एगा खुड्डी एगा तरुणी उ रक्खए क्षाम्यते च यत्र स गच्छः ॥ ९९ ॥ शीलतपोदानभावनारूपचतुर्विधधर्मान्तरायभयभीताः । यत्र ब्रह्मो गीतार्थाः गौतम ! गच्छः स भणितः ॥ १०० ॥ यत्र च गौतम ! कथसपि पञ्चानां शूनानामेकमपि भवेत् । तं गच्छं त्रिविधेन व्युत्सृज्यान्यत्र ब्रजेत् ॥ १०१ ॥ शूनारम्भप्रवृत्तं गच्छं वेपोज्जलं न सेवेत् । यश्चारित्रगुणैरुज्ज्वलस्तमेव सेवेत् ॥ १०२ ॥ यत्र च मुनयः क्रयविक्रयादि कुर्वन्ति संयमोद्भ्रष्टाः । तं गच्छं गुणसागर ! विषवदूरं परिहरेत् ॥ १०३ ॥ आरम्भेषु प्रसक्तान् सिद्धान्तपराङ्मुखान् विषयगृह्णान् । मुनीन् मुक्त्वा गौतम ! सुविहितानां मध्ये वसेत् ॥ १०४ ॥ तस्मात्सम्यग् निभाल्य गच्छं सन्मार्गप्रस्थितम् । वसेत् पक्षं मासं वा यावज्जीवमेव वा गौतम ! ॥ १०५ ॥ छुल्लको वृद्धस्तथा शैशो यत्र रक्षेदुपाश्रयम् । तरुणो वा यत्रैकाकी कां मर्यादां तत्र भाषामहे ? ॥ १०६ ॥ यत्र

<p>आगम (३०)</p>	<p style="text-align: center;">“गच्छाचार” - प्रकीर्णकसूत्र-७ (मूलं+संस्कृतछाया)</p> <p style="text-align: center;">----- मूलं [१०७] -----</p>
<p>प्रत सूत्रांक ॥१०७॥</p> <p>दीप अनुक्रम [१०७]</p>	<p style="text-align: center;">मुनि दीपरत्नसागरेण संकलित.....आगमसूत्र - [३०], प्रकीर्णकसूत्र - [०७] “गच्छाचार” मूलं एवं संस्कृतछाया</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 10px; margin: 10px auto; width: 80%;"> <p>प्रकीर्णकेषु ७ गच्छा- चारे ॥ ६८ ॥</p> <p style="text-align: right;">गच्छाचारः</p> <p>वसाह । गाअम ! तत्त्व विहार का सुद्धा वमचरस्स ? ॥ १०७ ॥ ८१६ ॥ जत्थ य उवस्सयाओ राहं गच्छं दुइत्थमिच्चंपि । एगरत्तिं समणीं का मेरा तत्थ गच्छस्स ? ॥ १०८ ॥ ८१७ ॥ जत्थ य एगा समणी एगो समणो अ जंपए सोम्म ! । निअबंधुणावि सद्धिं तं गच्छं गच्छगुणहीणं ॥ १०९ ॥ ८१८ ॥ जत्थ जयार- मयारं समणी जंपइ गिहत्थपच्चक्खं । पच्चक्खं संसारे अज्जा पक्खिवइ अप्पाणं ॥ ११० ॥ ८१९ ॥ जत्थ य गिहत्थभासाइ भासए अज्जिया सुरुद्धावि । तं गच्छं गुणसायर ! समणगुणविवज्जिअं जाण ॥ १११ ॥ ॥ ८१० ॥ गणि गोअम ! जा उच्चियं, सेअं वत्थं विवज्जिअं । सेवए चित्तरूपाणि, न सा अज्जा विआहिआ ॥ ११२ ॥ ८२१ ॥ सीवणं तुल्लणं भरणं, गिहत्थाणं तु जा करे । तिल्लउवट्टणं वावि, अप्पणो य परस्स य ॥ ११३ ॥ ८२२ ॥ गच्छइ सविलासगई सयणीयं तूलियं सविव्वोअं । उवट्टेइ सरीरं सिणाणमाईणि जां चैका क्षुल्लिका एका तरुणी वा रक्षते वसतिम् । गौतम ! तत्र विहारे (संयमे) का शुद्धिर्ब्रह्मचर्यस्य ? ॥ १०७ ॥ यत्र चोपाश्रयाद्बहिः श्रमणी एकां रात्रिम् । द्विहस्तामात्रमपि गच्छेत् तत्र गच्छस्य का मर्यादा ? ॥ १०८ ॥ यत्र चैका श्रमणी एकः श्रमणश्च (मिथः) जल्पति सौम्य ! । निजबन्धुनाऽपि सार्द्धं स गच्छो गच्छगुणहीनः ॥ १०९ ॥ यत्र गृहस्थप्रत्यक्षं श्रमणी जकारमकारं जल्पति । तत्राऽऽर्याऽऽत्मानं प्रत्यक्षं संसारे प्रक्षिपति ॥ ११० ॥ यत्र च सुरुष्टाऽपि आर्या गृहस्थभाषाभिर्भावते । गुणसागर ! तं गच्छं श्रमणगुणविवर्जितं जानीहि ॥ १११ ॥ गणिगौतम ! अचितं श्रेतं वस्त्रं विवर्ज्य याऽऽर्या चित्ररूपाणि (वस्त्राणि) सेवते साऽऽर्या न व्याख्याता ॥ ११२ ॥ या गृहस्थानां सीबनतुण्णनभरणानि करोति । तैलोद्वर्तनं वाऽऽत्मनश्च परस्य च ॥ ११३ ॥ गच्छति सविलासगतिः शयनीयं तूलिकां</p> <p style="text-align: right;">॥ ६८ ॥</p> </div> <p style="text-align: center;">Jain Education International For Personal & Private Use Only www.jainelibrary.org</p>
	<p>श्रमणी/साध्वी/प्रवर्तिनी आदिनां आचार/स्वरूपम् वर्णयते</p>

आगम
(३०)

“गच्छाचार” - प्रकीर्णकसूत्र-७ (मूलं+संस्कृतछाया)

मूलं [११४]

मुनि दीपरत्नसागरेण संकलित.....आगमसूत्र - [३०], प्रकीर्णकसूत्र - [०७] “गच्छाचार” मूलं एवं संस्कृतछाया

प्रत
सूत्रांक
॥११४॥

दीप
अनुक्रम
[११४]

कुण्ड ॥ ११४ ॥ ८२३ ॥ गेहेसु गिहत्थाणं गंतूण क्हा कहेइ काहीआ । तरुणाइअहिवडंते अणुजाणे जा उ
सा पडणी (साइ पडिणीया) ॥ ११५ ॥ ८२४ ॥ बुद्धाणं तरुणाणं रत्तिं अज्जा कहेइ जा धम्मं । सा गणिणी
गुणसागर! पडणीआ होइ गच्छस्स ॥ ११६ ॥ ८२५ ॥ जत्थ य समणीणमसंखडाइं गच्छंमि नेव जायंति ।
तं गच्छं गच्छवरं गिहत्थभासाओ नो जत्थ ॥ ११७ ॥ ८२६ ॥ जो जत्तो वा जाओ नालोअइ दिवसप-
क्खिअं वाचि । सच्छंदा समणीओ मयहरयाए न ठायंति ॥ ११८ ॥ ८२७ ॥ विटलिआणि पउंजंति गिलाण-
सेहीण नेव तिप्पंति । अणगाढे आगाढं करंति अणगाढि अणगाढं ॥ ११९ ॥ ८२८ ॥ अजयणाए पकुवन्ति,
पाहुणगाण अवच्छला । चिसलयाणि सेवंति, चित्ता रयहरणे तहा ॥ १२० ॥ ८२९ ॥ गइविग्गमाइएहि
आगारविगार तह पगांसिंति । जह बुद्धाणवि मोहो समुईरइ किं नु तरुणाणं? ॥ १२१ ॥ ८३० ॥
सविच्चोकां (करोति) । शरीरमुद्धस्यति खानादीनि या करोति ॥ ११४ ॥ गृहस्थानां गृहेषु गत्वा कथिका कथाः कथयति । तरुणानभ्या-
पततोऽनुजानाति सा प्रत्यनीका ॥ ११५ ॥ बुद्धानां तरुणानां याऽऽर्यां रात्रौ धर्मं कथयति । गुणसागर! सा गणिनी गच्छस्य प्रत्यनीका
भवति ॥ ११६ ॥ यत्र च गच्छे श्रमणीनां कलहा नैव जायन्ते । यत्र च न गृहस्थभाषा तं गच्छं गच्छवरं जानीहि ॥ ११७ ॥ यो
यतो वा जातस्तमतिचारं दैवसिकं पाक्षिकं वा नालोचयन्ति स्वच्छन्दाः श्रमण्यो महत्तरिकाज्ञायां न तिष्ठन्ति ॥ ११८ ॥ विण्टलिकानि
प्रयुञ्जन्ति ग्लानानां शैक्षीणां च न तर्पयन्ति । अनागाढेऽनागाढं च कुर्वन्ति ॥ ११९ ॥ अयतनया प्रकुर्वन्ति प्रावूर्ण-
कानामवत्सलाः । चित्राणि वस्त्राणि तथा चित्राणि रजोहरणानि सेवन्ते ॥ १२० ॥ गतिविभ्रमादिभिराकारविकारात् तथा प्रकाशयन्ति ।

आगम
(३०)

“गच्छाचार” - प्रकीर्णकसूत्र-७ (मूलं+संस्कृतछाया)

मूलं [१२२]

मुनि दीपरत्नसागरेण संकलित.....आगमसूत्र - [३०], प्रकीर्णकसूत्र - [०७] “गच्छाचार” मूलं एवं संस्कृतछाया

प्रत
सूत्रांक
॥१२२॥

दीप
अनुक्रम
[१२२]

प्रकीर्णकेषु
७ गच्छा-
चारे
६९ ॥

बहुसो उच्छोलिंती मुहनयणे हत्थपायककखाओ । गिण्हेइ रागमंडल (मंडणु) भोइंति अ तह य कब्बडे
॥१२२॥८३१॥ जत्थ य थेरी तरुणी थेरी तरुणी य अंतरे सुयइ । गोअम! तं गच्छवरं वरनाणचरित्तआहारं
॥ १२३ ॥ ८३२ ॥ भोइंति कंठिआओ पोइंति तह य दिंति पोत्ताणि । गिहकज्जचित्तीओ न हु अज्जा
गोअमा! ताओ ॥ १२४ ॥ ८३३ ॥ खरघोडाइट्टाणे वयंति ते वावि तत्थ वच्चंति । वेसित्थीसंसग्गी उवस्स-
याओ समीवंमि ॥ १२५ ॥ ८३४ ॥ सज्झाय (छक्कायं) मुक्कजोगा धम्मकहा विगहपेसण गिहीणं । गिहि-
निस्सज्जं वाहिंति संधवं तह करंतीओ ॥ १२६ ॥ ८३५ ॥ समा सीसपरिच्छीणं, चोअणासु अणालसा । गणिणी
गुणसंपपणा, पसत्थपुरिसाणुगा ॥ १२७ ॥ ८३६ ॥ संविग्गा भीयपरिसा य, उग्गदंडा य कारणे । सज्झाय-
यया वृद्धानामपि मोहः समुदेति किं नु तरुणानाम् ? ॥ १२१ ॥ बहुशो मुखनयनानि हस्तपादकक्षाश्च क्षालयन्ति । शिक्षते च रागम-
ण्डलं भोजयन्ति तथा च कल्पस्थकान् । (कल्पस्थकान् गृह्णाति रज्जयति मण्डयति भोजयति च तथा) ॥ १२२ ॥ यत्र च स्वविरा
तरुणी स्वविरा तरुणी अन्तरा स्वपिति । गौतम! स गच्छवरो वरदानचारित्राधारः ॥ १२३ ॥ क्षालयन्ति कण्ठप्रदेशान् प्रोतयन्ति
च तथा च ददति वस्त्राणि गृहिकार्यचिन्तिकाः गौतम! नैव ता आर्याः ॥ १२४ ॥ खरघोटकादिस्थाने व्रजन्ति ते (नटविटादयः)
वाऽपि तत्र व्रजन्ति । उपाश्रयसमीपे वेद्यास्त्रीसंसर्गाः ॥ १२५ ॥ मुक्तस्वाध्याययोगा धर्मकथां विक्रथा गृहिणां प्रेषणं च (कुर्वन्ति)
गृहिनिययां वाहयन्ति संस्तवं तथा कुर्वन्ति च (यत्रार्या स न गच्छः) ॥ १२६ ॥ शिष्यप्रतीच्छकयोः समा नोदनासु अनलसा । गुणसं-
पन्ना प्रशस्तपुरुषानुगा गणिनी ॥ १२७ ॥ संविग्गा भीतपर्यञ्च कारणे उग्रदण्डा । स्वाध्यायध्यानयुक्ता सद्गृहे च विशारदा ॥ १२८ ॥

श्रमण्या-
चारः

॥ ६९ ॥

आगम
(३०)

“गच्छाचार” - प्रकीर्णकसूत्र-७ (मूलं+संस्कृतछाया)

मूलं [१२८]

मुनि दीपरत्नसागरेण संकलित.....आगमसूत्र - [३०], प्रकीर्णकसूत्र - [०७] “गच्छाचार” मूलं एवं संस्कृतछाया

प्रत
सूत्रांक
॥१२८॥

दीप
अनुक्रम
[१२८]

ज्ज्ञाणजुत्ता य, संगहे अ विसारया ॥ १२८ ॥ ८३७ ॥ जत्थुत्तरपडित्तरवडिआ अज्जा व साहुणा सद्धि ।
पलवंति सुरुट्ठावी गोअम ! किं तेण गच्छेण ? ॥ १२९ ॥ ८३८ ॥ जत्थ य गच्छे गोअम ! उप्पण्णे कारणमि
अज्जाओ । गणिणी पिट्ठिठिआओ भासंती मउअसहेणं ॥ १३० ॥ ८३९ ॥ माऊए दुहिआए सुण्हाए अहव
भइणिमाईणं । जत्थ न अज्जा अक्खइ गुत्तिविभेयं तयं गच्छं ॥ १३१ ॥ ८४० ॥ दंसणयारं कुणई चरित्त-
नासं जणेइ मिच्छत्तं । दुण्हवि वग्गेणऽज्जा विहारभेअं करेमाणी ॥ १३२ ॥ ८४१ ॥ तंमूलं संसारं जणेइ
अज्जावि गोअमा ! नूनं । तम्हा धम्मवएसं मुत्तुं, अन्नं न भासिज्जा ॥ १३३ ॥ ८४२ ॥ मासे मासे उ जा अज्जा,
एगसिस्थेण पारए । कलहइ गिहत्थभासाहिं, सबं तीए निरत्थयं ॥ १३४ ॥ ८४३ ॥ महानिसीहकप्पाओ,
ववहाराओ तरेव य । साहुसाहुणिअट्ठाए, गच्छायारं समुद्धिअं ॥ १३५ ॥ ८४४ ॥ पठंतु साहुणो एअं, अस-
यत्रोत्तरप्रत्युत्तरपतिता आर्या रुद्धा अपि साधुना सार्द्धं प्रलपन्ति गौतम ! किं तेन गच्छेन ? ॥ १२९ ॥ यत्र च गच्छे गौतम ! आर्याः
कारणे उत्पन्ने । गणिनीपृष्ठस्थिता मृदुशब्देन भाषन्ते ॥ १३० ॥ मातुर्वुद्धितुः क्षुषाया अथवा भगिन्यादीनां । यत्रार्या गुप्तिविभेदं नाख्याति
स गच्छः ॥ १३१ ॥ यत्रार्या विहारभेदं कुर्वती दर्शनाविचारं करोति । चारित्रनाशं जनयति द्वयोरपि वर्गयोर्मिथ्यात्वं करोति ॥ १३२ ॥
तन्मूलमार्याऽपि गौतम ! नूनं संसारं जनयति । तस्माद्भूमोपदेशं मुक्त्वा नान्यद् भाषेत ॥ १३३ ॥ याऽऽर्या मासे मासे तु एकसि-
क्येन पारयेत् । गृहस्यभाषामिः कलहयेच्च तस्याः सर्वं निरर्थकम् ॥ १३४ ॥ महानिशीथात् कल्पान् व्यवहारात्तथैव च । साधुसाध्यर्थं
गच्छाचारः समुद्धतः ॥ १३५ ॥ पठन्तु साधव एनमस्वाध्यायं विवर्ज्य । उत्तमं श्रुतनिस्यन्दं सूतमं गच्छाचारम् ॥ १३६ ॥ गच्छाचारं

आगम
(३०)

“गच्छाचार” - प्रकीर्णकसूत्र-७ (मूलं+संस्कृतछाया)

मूलं [१३६]

मुनि दीपरत्नसागरेण संकलित.....आगमसूत्र - [३०], प्रकीर्णकसूत्र - [०७] “गच्छाचार” मूलं एवं संस्कृतछाया

प्रत
सूत्रांक
॥१३६॥

दीप
अनुक्रम
[१३६]

१० प्रकी-
र्णकेषु
गणिवि-
द्यायां
॥ ७० ॥

उच्चायं विवज्जिडं । उत्तमं सुयनिस्संदं, गच्छायारं तु उत्तमं ॥ १३६ ॥ ८४५ ॥ गच्छायारं सुणित्ताणं, पढित्ता
भिक्षुभिक्षुणी । कुणंतु जं जहा भणियं, इच्छंता हियमप्पणो ॥ १३७ ॥ ८४६ ॥ गच्छाचारपइण्णयं सम्मत्तं ॥ ७ ॥

दिवसव-
लादि

श्रुत्वा पठित्वा भिक्षुभिक्षुक्यः । कुर्वन्तु यद् यथा भणितमिच्छन्तो हितमात्मनः ॥ १३७ ॥ इति गच्छाचारप्रकीर्णकं समाप्तम् ॥ ७ ॥

॥ ७० ॥

Jain Education International

For Personal & Private Use Only

www.jainelibrary.org

मुनिश्री दीपरत्नसागरेण पुनः संपादितः (आगमसूत्र ३०)

“गच्छाचार” परिसमाप्तः

नमो नमो निम्मलदंसणस्स
पूज्य आनंद-क्षमा-ललित-सुशील-सुधर्मसागर गुरुभ्यो नमः

30

पूज्य आगमोद्धारक आचार्य श्री सागरानंदसूरीश्वरेण संशोधितः संपादितश्च
“गच्छाचार-प्रकीर्णकसूत्र” [मूलं एवं छायाः]

(किंचित् वैशिष्ट्यं समर्पितेन सह)

मुनि दीपरत्नसागरेण पुनः संकलितः
“गच्छाचार” मूलं एवं संस्कृतछायाः” नामेण
परिसमाप्तः

Remember it's a Net Publications of 'jain_e_library's'